på en nyttig måde, arbejdes der på at oplære dem i husflid, hvilket er en udmærket og gavnlig syssel for dem. Men hvorfor ikke først og fremmest oplære dem i den allernødvendigste husflid: den at holde det tøj, de daglig går med, i orden.

Kommer vi op i middelstanden, ser vi akkurat det samme. Husmoderen må lappe og stoppe for sin mand og sine börn; kun døtrene bliver opdragne til selv at sy på sit tøj. Og dette er langt fra altid, fordi mændene ikke har tid til at göre det selv. Stundom kan dette vel være tilfældet; men det er kun sjældent. Mangfoldige husmødre må sidde om aftenen og sy, om de så er aldrig så trætte efter dagens anstrængende arbejde, mens manden kan hvile sig ud med cigaren i munden og en avis i hånden. Hvad var naturligere, end at hver passede sit eget tøj, det være sig mand eller kvinde. Nu er det således, at husmoderens arbejde i de ovennævnte samfundsklasser — rige folk holdes bestandig ude af betragtning — aldrig hører op. Der er altid noget at lappe eller stoppe for den ene eller den anden, når dagens egenlige gerning er tilende, sa husmoderen kan kun yderst sjælden sætte sig rolig ned og sige: nu er jeg færdig. Og hun burde dog vel også kunne læse lidt og følge med det liv, der rører sig udenom hende.

Det er intet andet end en *fordom*, som er skyld i, at manden ikke også lærer at sy for sig selv, men fordomme er de allerværste at få bugt med. Hvad man ikke er vant til at se, det finder man *uskönt*. Man tænker ikke over, om der ligger noget fornuftigt til grund for denne følelse — man følger blot sit instinkt. —

Det vilde være håbløst at tænke på at omdanne nutidens mænd; men jeg vil opfordre alle mødre og andre kvinder, der har med börns opdragelse at gøre, til at bryde over tvært med denne fordom og oplære drengene såvel som pigerne til at sy på sit eget tøj.

Astrid Stampe.